

Iloitse, Sinä piispojen kaunistus, hyveitten kirkas asumus, | kirkon mitta, pappeuden esikuva ja jumalallisen veden täyttämä virta, | josta koko maailma ammentaa sielun pelastavan hedelmällisyyden vettä, joka pesee pois harhaoppien loan. | Oi taivaallinen ihminen ja maanpäällinen enkeli, | jumalallista lakia tutkiskellut suu, Gregorios, || Sinä olet Jumalan perillinen, Hänen, joka antaa maailmalle suuren armon.

Pyhien rukoustesi kasteella Sinä kerran kuivatit järven, joka aiheutti riitaa. | Jumalallisella armolla Sinä, viisas, | asetit kurittomasti kuohuvan virran puuksi muuttuneen sauvasi kautta. | Pahojen henkien alttarit Sinä, Gregorios, hajotit maahan | ja kuumilla rukouksillasi Jumalan puoleen teit lopun epäuskon talvesta. | Ihmein Sinä vahvistit sieluja ja saatoit ne kaikkien Hyväntekijälle, | jolta sait ansaitsemasi palkan. || Rukoile, että Hän antaisi meidän sieluillemme suuren armon.

Kunnia... 8.säv.

Ihmeellisesti ihmeissä kuulu piispa tuli elottomienkin pelkäämäksi, | sillä veljeksien ojennukseksi järvi kuivui, | sauva tuli puuksi kahliten virran | ja kivi siirtyi sanan voimalla saattaen epäuskoiset Jumalan tuntemiseen. || Jumala, suo sen kautta meidänkin sieluillemme suuri armo.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 8.säv.

Sinun suojasi, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | on hengellinen parantola, || sillä siihen turvatessamme me pääsemme sielun sairauksista!

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.

Nähdessään lihallisesti puulta riippumassa Emmanuelin, | Jumalan Karitsan ja Sanan, || ainoa saastaton Äiti ja Neitsyt kyynelehti murheen vallassa.

Virrelmästikiiroina oktoehoksen stikiirat

Kunnia... 4.säv.

Jumalan pappeuteen valitsemana | ja korkeudesta saatuun jumalalliseen vuotaan pukeutuneena | Sinä osoitit entiset epäuskon lapset valkeuden lapsiksi ja Jumalan perillisiksi, | sillä Sinun huulillesi oli vuodatettu viisauden suloisuus, | oi ihmeellisten asioitten tekijä, autuas Gregorios. || Rukoile nytkin, muistojuhlanasi, Kristusta Jumalaa meidän sielujemme puolesta.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 4.säv.

Oi siunattu Jumalansynnyttäjä, | varjele palvelijasi kaikkinaisista vaaroista, || että me ylistäisimme Sinua, meidän sielujemme toivoa!

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 4.säv.

Kun nuhteeton Valtiatar näki luomakunnan Valtiaan ristiinnaulittuna, | hän huusi valittaen: | Voi jumalallinen Lapseni! | Kuinka Sinä, joka olet kärsimyksistä vapaa Jumala, kärsit tuskia? | Enkelten joukot hämmästyivät kauhuissaan | nähdessään sanomattoman ristiinnaulitsemisesi salaisuuden, oi kaikki voimallinen Jeesus, || meidän sielujemme Vapahtaja.